

Bilag til f. t. l. om ophævelse af forældede regler

Skyldneren, eller Arv og Gield fragaais; Men hvis den, som Jordegods i Pant haver, vil tage sin Betaling i Jordegods, da bør hand først at antage sit Pant, saa vit det tilstrecker, og siden i andet Debitorens Jordegods.]

8. Capitel.**Om Laan, Leie og betroet Gods**

5-8-1. Laan maa ej fortabis, men skal lydisløst hiemkomme og lige saa got, som mand det anammede, være sig Fæ, Klæde, Vaaben, eller andet Gods. End forkommer det, saa at det ikke kand igienskaffis, da bør dets Værd nøjagtig at betalis.

5-8-2. [Men omkommer den, som fik til Laans Heste, eller Bester, og hand selv førte dem, tillige med dennem, da betalis de ej igien; Ti den bør ej Laan at føre igjen, som ikke kunde frelse sit eget Liv.]

5-8-12. Gjør nogen Fremlaan, sælger, eller pantsetter det, som hand selv til Laans bekommet haver, da maa den, som det udlaant haver, søge sit igjen hos hvilken hand vil, enten den, som det til Laans bekom, eller den, som det findis hos; (Og hvo som sælger, eller pantsetter det, som hannem laant er, hand bør at bøde til den, som udlaante, foruden Laanets Igiengivelse og-saa sine tre Mark.)

5-8-13. [Hvilket Huus mand lejer, det beholder og bruger hand som sit eget, indtil Lejemaal er ude, og Leje gaar for Eje, til Fardag er ude, om end skjønt Ejermanen sælger Huset til én anden.]

5-8-14. Annammer nogen anden Mands Gods i Forvaring og til at giemme, da bør hand det at giemme som sit eget Gods. End kommer der Ild i hans Huus og opbrænder det, eller Tyve bortstiele det, eller det af anden Ulykke forkommer tillige med hans eget Gods, da være hand angerløs. End vorder hans eget Gods bevaret, og det bevisis, at hand hafde Tid og Lejlighed det betroede Gods med sit at frelse, da gielde hand igjen det, som hand i Forvaring annammet hafde.

9. Capitel.**Om Hittegods**

5-9-6. Hitter man Bier i Skov, eller Mark, eller paa Kirkegaard, og ingen følger dem, da høre de hannem til; Tj saa snart som Bier flye af Ejer-

mandens Øjesyn, da maa hand tage dem, som dem først finder, dog hannem skadisløs, som Stædet tilkommer, hvor Bierne tagis.

10. Capitel.**Om Jord, Eiendom, Fællet, Jagt, Fiskerj.**

5-10-49. [Ingen maa paa anden Mands Jord uden hans Villie Huus eller nogen Bygning sette, eller grave eller lade Vand flyde.]

5-10-55. [Hvo som setter Gaard, eller Huus, i Byens Vong, hvor Bønderne have deris Ager og Eng, enddog hand bygger paa sit eget, da skal hand dog sette det saa, at hand paa sit eget haver baade Fortog og Fægang og Farvej, alle Ejere skadisløse, eller tage det bort igien.]

13. Capitel.**Om Bier og vilde Dyr**

5-13-1. Hvo som Bier haver, hand skal selv vogte dem med Gierde, saa at anden Mands Fæ kunde dem ej nedkaste og spille. End er Gierdet saa lavt, at anden Mands Fæ kand gange i Gaard og spille dem, vidé sig det selv, og fange ej anden Bod.

5-13-2. End vorder nogen Mands Fæ stunget til Døde uden for Mandens Biegaard, da bøde hand ikke derfor, der Bierne ejer.

5-13-3. End vorder det stunget ihiel i Biegaarden, da gielde hand Skaden, der Bierne ejer, for dj hand hafde ej lovlige Lukke om sine Bier.

5-13-4. Følger een Mands Bier anden Mands op, da skal den, som ejer di Bier, der opflye, med andre Naboer byde den anden Ejer Fællig til paa samtlige Bier; Vil hand ej det antage, og forkomme de Bier siden de andre, da tage hand skade for Hiemgiel.

5-13-5. End flye nogen Mands Bier fra hannem, og hand følger dem af sin egen Gaard til Sæde i anden Mands Skov og Træ, da skal hand sige hannem til, som Skoven ejer, og kand hand dennem saa udfange, at hand ej fordærver hans Træ, da tage hand sine Bier. Det samme er og, om de flye paa anden Mands Huus.

5-13-6. End siger hand, der Træet, eller Huset, ejer, at Bierne ere hans egne og fra hannem fløjne, da bør hand det lovlige at bevise.

5-13-7. End begær hand, som Træet eller Huset ejer, at den, som vil Bierne sig tilholde, skal (med Eed) bekræfte, at de ere hans egne, og hand